19/11/2023

Άγιος Παΐσιος: Πρέπει να γνωρίσει κανείς την αδυναμία του, να δεχθεί τα φάρμακα, για να τον δυναμώσει μετά ο Χριστός!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

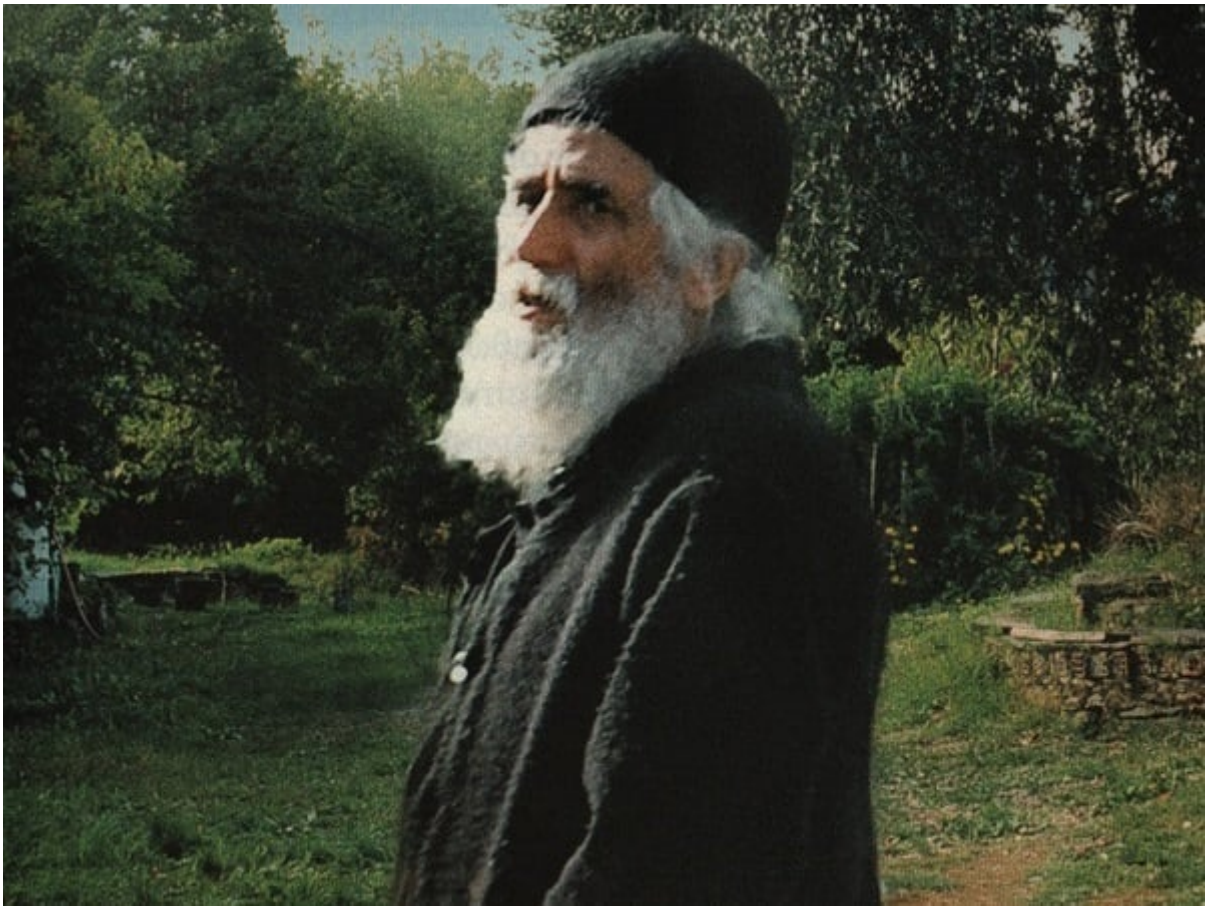

Να γνωρίσουμε την αρρώστια μας

Γέροντα, συχνά βλέπω τα ελαττώματα των άλλων και τους κρίνω.
– Την αρρώστια την δική σου την ξέρεις;

Όχι.
– Γι' αυτό ξέρεις την αρρώστια των άλλων. Αν ήξερες την δική σου αρρώστια, δεν θα ήξερες την αρρώστια των άλλων. Δεν λέω να μη συμμετέχης στον πόνο τους, αλλά να μην ασχολήσαι με τα σφάλματα τους. Αν ο άνθρωπος δεν ασχολήται με τον εαυτό του, ο πειρασμός θα του άνοιξη δουλειά να ασχολήται με τους άλλους. Αν όμως κάνη δουλειά στον εαυτό του, τότε γνωρίζει τον εαυτό του, γνωρίζει και τον άλλον. Διαφορετικά, με τα λανθασμένα συμπεράσματα που βγάζει από τον

εαυτό του κρίνει λανθασμένα και τους άλλους.

Γέροντα, τι βοηθάει περισσότερο να διορθωθή κανείς;
– Κατ’ αρχάς η θέληση. Η θέληση είναι κατά κάποιον τρόπο το καλό ξεκίνημα. Ύστερα, πρέπει να καταλάβη κανείς ότι είναι άρρωστος και να αρχίση η ανάλογη αντιβίωση. Γιατί, αν είναι άρρωστος και κρύβη την αρρώστια του, κάποτε θα σωριασθή κάτω απότομα, χωρίς να το καταλάβη, και δεν θα μπορή να βοηθηθή ιατρικά.

Π.χ. κάποιος ξέρει ότι είναι προφυματικός, γι’ αυτό έχει ανορεξία. Του λένε: «γιατί δεν τρως; Ε», λέει, «δεν μ’ αρέσει αυτό το φαγητό»! Μετά έχει κομμάρες και δεν μπορεί να περπατήση καλά. «Γιατί περπατάς έτσι»; τον ρωτάνε. «Α, μ’ αρέσει, λέει, να πηγαίνω σιγά-σιγά· τι; να τρέχω σαν παλαβός»;

Δεν λέει ότι έχει κομμάρες και δεν μπορεί να περπατήση. Μετά έχει βήχα. «Γιατί βήχεις»;
του λένε. «Ε, από αλλεργία», λέει! Δεν λέει ότι οι πνεύμονες μέσα είναι χάλια. Εν τω μεταξύ, βγάζει και κανένα πτύελο αιματηρό. «Τι είναι αυτό»; τον ρωτάνε. «Ε», λέει,
«ερεθίστηκε ο λάρυγγας»!

Και όλα αυτά, Γέροντα, επειδή δεν θέλει να φανέρωση την φυματίωση;
– Ναι, επειδή την καλύπτει. Την καλύπτει, την καλύπτει και μετά παθαίνει καλπάζουσα φυματίωση. Σπάζει ο πνεύμονας, γεμίζουν οι λεκάνες αίμα, πέφτει κάτω, και τελικά αποκαλύπτεται η αρρώστια του, αλλά και δύσκολα βοηθιέται. Ενώ, αν παραδεχθή ότι τα δέκατα που παρουσιάζει είναι από την φυματίωση και δεχθή την ανάλογη θεραπεία, γίνεται πιο υγιής από τον υγιή. Θέλω να πω, και στην πνευματική ζωή, όποιος δικαιολογεί
τα πάθη του, δέχεται τελικά δαιμονική επίδραση και δεν μπορεί να κρυφτή. Ξέρεις τι είναι
να δεχθή ο άνθρωπος δαιμονική επίδραση; Αγριεύει, γίνεται θηρίο, αντιδρά, μιλά άσχημα,
με αναίδεια και δεν δέχεται από κανέναν βοήθεια.

Γι’ αυτό όλη η βάση είναι να γνωρίση πρώτα κανείς την πάθηση που έχει και να χαίρεται που την γνώρισε. Από ‘κει και πέρα πρέπει να δεχθή την θεραπεία, τα ανάλογα φάρμακα, και να αισθάνεται και ευγνωμοσύνη προς τον γιατρό – τον Πνευματικό ή τον Γέροντα του -, όχι να αντιδράη. Να, ο άλλος κρεμά το χέρι του, για να του κάνουν μετάγγιση, τον τρυπούν, πονάει, αλλά το δέχεται, γιατί αυτό θα τον βοηθήση. Ή μια εγχείρηση πόση ταλαιπωρία έχει! Αλλά δέχεται ο άνθρωπος να την κάνη, για να γίνη καλά.

Όταν, Γέροντα, ξέρω λ.χ. ότι μια αυστηρή παρατήρηση θα με βοηθήση, γιατί δεν την δέχομαι ευχάριστα;
– Κοίταξε, μπορεί να μην την δέχεσαι ευχάριστα, αλλά τουλάχιστον καταλαβαίνεις ότι
αυτό δεν είναι σωστό;

Ναι, το καταλαβαίνω.
– Ε, αν το καταλαβαίνης, κάτι είναι κι αυτό. Βλέπεις, ο άρρωστος παίρνει ένα χάπι που είναι φαρμάκι πικρό, αλλά το δέχεται καλύτερα από την καραμέλα, γιατί καταλαβαίνει ότι
θα τον ωφελήση. Αν δεν δέχεται το πικρό φάρμακο, δεν θεραπεύεται. Πρέπει να γνωρίση κανείς την αδυναμία του, να δεχθή τα φάρμακα, για να τον δυναμώση μετά ο Χριστός.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Γέροντα Παϊσίου Αγιορείτου (νυν οσίου Παϊσίου), «Λόγοι γ’, Πνευματικός αγώνας», έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)